

Και λέν πῶς εἶνε ψεύτικη ἡ λαμπροφορεσιά σου,
ψεύτικα τὰ σμαράγδια σου, ψεύτικη κι' ἡ μορφή σου,
δριξίζεται γιὰ νὰ ψευστῇ ὁ κόσμος στ' ὄνομά σου,
καὶ γίνεται πυρρῶνιστὴς ὡς καὶ στὴν ὑπαρξίν σου!
— Εἶδες αὐτόν; — Πῆγες ἐκεῖ; — Ἀλήθεια σὲ γυρεύουν;
— Τὸ πιστεύεις; πρωταπριλιά, κουτὲ, σὲ κοροϊδεύουν!

Και ὅμως τί θὰ ἔδιναν νὰ ζύπναγα μιὰ μέρα,
νὰ μοῦ λεγαν πρωταπριλιά τριγύρω μου πῶς εἶνε,
καὶ νὰ βλέπ' ἄλλα ψεύτικα σὲ τούτη μας τὴ σφαῖρα,
πρὸ πάντων νὰ μοῦ φαίνονταν ἀνάποδ' αἱ Ἀθήναι!
Μιὰ μέρα μόνο ψεύτικη νὰ ἰδῶ τὴν ρωμησοσύνη,
καὶ ὕστερα ἀληθινὴ παντοτεινὰ ἄς μείνῃ.

Γιὰ φαντασθῆτε μιὰ στιγμή Ἀθήνα χωρὶς σκόνη,
Ἀθήνα μὲ ὁμογενῆ στοὺς δρόμους τῆς κἀνένα,
Ἀθήνα ποῦ σὰ γαῖδαρος νὰ μὴν πολυσηκῶν
οὐλαῖς, κλητῆρες καὶ σπαθιά στῆς θηκέ; σκουριασμένα.
Ἀθήνα δίχως Δήμαρχο καὶ δίχως Βασιλεῖά,
μιὰ μέρα τέτοια μὲ φθανε, χρῆστῃ Πρωταπριλιά!

Κι' ἂν τραβηχθῆτε μιὰ στιγμή μακριὰ ἀπ' τὴν Ἀθήνα,
παντοῦ, παντοῦ ἀλλοζιότικη θὰ βρῆτε τὴν πατρίδα
μπορεῖ σταῖς ἄγριαις ρεματιαῖς ν' ἀποβολοῦνε κρίνα,
καὶ στοὺς χωριάτες νὰ βρετε πολιτισμοῦ ἀχτίδα!
Μπορεῖ γεφύρια καὶ πλατεῖς νὰ ἀπαντᾶτε δρόμους,
καὶ ὄχι μόνον ὑπουργοὺς, κλέφταις, καὶ ἀστυνόμους!

Ὅμως ἂν τύχ' ἡ μάγισσα ψηλὰ νὰ σᾶς τραβίξῃ,
ἐκεῖ ποῦ ἔνα πῆδημα μονάχο μᾶς χωρίζει,
ἀπὸ τοὺς σκλάβους ἀδελφούς, ποῖός ξέρ' ἂν δὲν σᾶς δεῖξῃ,
ἀπ' ἄκρ' εἰς ἄκρ' ἡ γαλανὴ σημαία ν' ἀνεμίξῃ.
Καὶ τότε, τί καρδιόχτυπο ἀλλόλοτο στὰ στήθια
ἄχ τέτοιο ψέμμα μὲ κίμμιά ἀλλάζετε ἀλήθεια;

Καὶ ἴσως θὰ θυμούμωνα τὰ χρόνια τὰ παλιά μου,
ὅταν παιδάκι ἄφωνα στὰ ὕψη τὸν ἀητό μου,
μὲ χίλια δύο χρώματα ὡσάν καὶ σὲ, Ἀπριλιά μου,
καὶ νὰ πετᾷ στὸ πλάϊ του μαζὶ τὸν ἑαυτό μου!
Ὅταν μὲ φίλους μου μικροὺς στοὺς κάμπους τριγυροῦσα,
κι' ἐλησημονοῦσα καὶ σχολιὰ καὶ σπῆτι ἐλησημονοῦσα!

Κι' ἴσως ἀκόμη θυμηθῶ τὴν πρώτη μου ἀγάπη,
γεμάτη μῦρο καὶ δροσιὰ σάν τὰ τριαντάφυλλά σου
καμμιά φροὰ στὰ στήθεα μου ἔνωσῶθα ζήλια ἀράπη,
μὰ κάποτε μὲ πέρανε τὰ δάκρυα στοχάσου!
Κι' ἔτσι μὲ γέλοια, μὲ θυμούς, μὲ χαῖδια, μὲ φιλιὰ,
ἦταν ὁ βίος πάντοτε γιὰ μᾶς πρωταπριλιά.

Ὅχι, δὲν εἶσαι ψεύτικη ἐσύ, Πρωταπριλιά,
καὶ κάθε χρόνο νηρόνυφη χωριατοπούλα μοιάζεις,
σὲ στεφανόνουν οἱ ἀνθοὶ, σὲ ψάλλουν τὰ πουλιὰ,
καὶ σὺ ζωὴ καὶ εὐμορφιά τριγύρω σου μοιράζεις.
Ἄχ ὅσοι λίγη καὶ σὲ μᾶς ζωὴ καὶ λίγα νιάτα,
σ' ἐμᾶς π' ὅ,τι κι' ἂν ἔχουμε εἶνε ψευτιά γεμάτα!

Δαγοδιέρ.

ΤΟ ΠΑΤΡΑΙΚΟΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πάτριαι, 29 Μαρτίου

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν παρέστην μάστις ὠραίου θεάματος. Ἄπειρον πλῆθος λαοῦ συνωθεῖτο εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Γεωργίου, ὅπως ἀκροασθῆ τοὺς μιλῆσαντας ἀπὸ τὸν ἐξῴστην τοῦ θεάτρου κατὰ τοῦ ἐπιψηφισθέντος φόρου τῶν οἴνων. Τὸ θέαμα ἦν λαμπρὸν διότι ἐβλεπεσ τὸν λαόν συνερχόμενον νὰ συζητήσῃ εὐσχήμως περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιψηφισθέντων καταθλιπτικῶν φόρων, καὶ ἡ φιλήσυχος καὶ ἐμπορικὴ πόλις τῶν Πατρῶν παρουσίαζεν ἐν τῇ σμικρότητι τῆς τὴν εἰκόνα τοῦ συνταγματικοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ, συνεργομένου ἀνευ θορύβου, ἀνευ πατάγου, ὅπως ἀκούσῃ τοὺς ῥήτορας τοὺς ἀναλαβόντας νὰ στηλιτεύσωσι τὸ ἐπιβλαβὲς τοῦ φόρου τούτου. Ἦν κατὰ γράμμα συλλαλητήριον λαοῦ εἰσομένου τὰς ἐλευθερίας του, καὶ τὸν θεμελιώδη αὐτοῦ νόμον τὸ Σύνταγμα κατανοοῦντος. Ἀξίειπαινοι ὄντως οἱ Πατρεῖς, οἱ οὕτως ἀντεπεξερχόμενοι κατὰ τῶν φρενοτροπιῶν τῶν κυβερνώντων καὶ ἰδία κατ' ἐκείνων, οἵτινες μὲ ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις διαβουκολήσαντες τὸν λαόν ἀνήλθον ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν, καὶ δι' αὐτῆς τὸν καταθλίβουσι, τὰ ὑπεσχόμενα παραβαίνοντες. Naί: «Δότε μας τὴν ἐξουσίαν ἔλεγον, καὶ θὰ ἰδῆτε, ὅτι δὲν θὰ σᾶς ἐπιβάλλομεν φόρους, θ' ἀνορθώσωμεν τὴν δικαιοσύνην, θὰ ἐπιφέρωμεν οἰκονομίαν, καὶ τὸ ἐπάραιον σύστημα τὸ κηλιδοῦν τὸν τόπον θὰ ἀποσκαραιώσωμεν διὰ παντός, ἐπιζητοῦντες πρὸ παντὸς τὴν ἐκ τοῦ νόμου ἰσότητα». Καὶ ὁ λαός, ὁ εὐπιστος Ἑλληνικὸς λαός, τοὺς ἐπίστευσε, τοὺς ἀνήγαγεν εἰς περιωπὴν, καὶ ἤδη ἐκτεῖε τὴν ποινήν τῆς ἀγαθότητος του λίαν ἀδρῶς, καὶ ἄγεται ἐβελούσιον θῦμα εἰς τὴν δυσμοίριαν.

Εἶχον λοιπὸν δίκαιον νὰ συνέλθωσιν οἱ Πατρεῖς, καὶ νὰ κατακρίνωσι Κυβέρνησιν ἀθετήσαντας τὰς ὑποσχέσεις τῆς διότι καὶ φόρους βαρεῖς ἐπέβαλλον, καὶ τὴν δικαιοσύνην ἐπόρευταν, καὶ τὴν οἰκονομίαν ἀπόνως ἐξώρισαν, καὶ τὸ σύστημα ἐτελειοποίησαν, καὶ τὴν ἐκ τοῦ Νόμου ἰσότητα κατεπάτησαν ἀσυστόλως. Συγχάριρ ἐπομένως τοὺς Πατρεῖς δίδοντας πρώτους τὸ σύνθημα τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ λαοῦ ὁμοιοτρόπως, καὶ χορηγοῦντας τῷ ὄλφ ἔθνει ἐλπίδα βεβαίαν, ὅτι διὰ τοιούτων ἐκδηλώσεων θὰ κατορθώσῃ ν' ἀναχαιτίσῃ τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν τῶν Κυβερνώντων ἐν γένει, οἵτινες, ἐκ συμφώνου καὶ παραλλήλως συμβαδίζοντες, φενακίζουσι αὐτὸν αἰώνως.

Τὸν λόγον ἔλαβε πρῶτον ὁ δικηγόρος κ. **Καλιοντζῆς** ὅστις ἀταράχως ἐξήγησε τὸν σκοπὸν τοῦ συλλαλητηρίου, ὅστις εἶναι ἡ προσφυγὴ τοῦ λαοῦ εἰς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, ὅπως παρακληθῆ νὰ περιβάλλῃ διὰ τῆς ἀρνησικυρίας του τὸ ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν οἴνων. Ἀνέγνω εὐσχημον ἐπὶ τούτῳ ἀναφορὰν, καὶ μετὰ γερμανικῆς ἀπαθείας καὶ ψυχρότητος παρέστησε τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα τῆς φορολογίας ταύτης. Τὸν ῥήτορα καταπαύσαντα τὸν λόγον ὁ λαός ἐχειροκρότησεν ἀπὸ καρδίας διότι ἐν τῷ συνοπτικῷ λόγῳ του διεκρίνετο τὸ πρὸς δίας διότι ἐν τῷ συνοπτικῷ λόγῳ του διεκρίνετο τὸ πρὸς τὸν Νόμον σέβας, καὶ ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τῆς συνελεύσεως, ἦν τινα συνεκάλεσε ἐκεῖσε τὸ δικαίωμα τοῦ λαοῦ. Μετὰ τούτον ὁ ποιητὴς **Συνοδιῶς** ὁμίλησεν ἐμπεριστατωμένως, προημιμασάμενος, ὅτι δὲν ἀνέρχεται τὸ βῆμα αὐτόκλητος,

ἀλλὰ κατὰ παράκλησιν πολλῶν συμπολιτῶν του, καὶ ὅτι θεωρεῖ συκοφάντας ἐκείνους, οἵτινες διαδίδουσιν, ὅτι πρὸς ἐπιδείξιν, καὶ πρὸς ἄλλον σκοπὸν ἀγορεύει. Κατόπιν ἀνέπτυξε θαρραλέως τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου τοῦ συνέρχεται τοὺς πολίτας, ἐλάλησε περὶ τε τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος, κατέκρινε τοὺς ἐπιόρκους βουλευτάς, τὴν σπατάλην, καὶ ἐν λεπτομερείᾳ παρουσίασε τὴν ἄβυσσον εἰς ἣν ἐνεπέσαμεν. Εἶπε πολλὰς πικρὰς ἀληθείας, καὶ ἔστη ὑπεράνω τῶν μομφῶν τὰς ὁποίας τινὲς ἀπέδωκαν αὐτῷ, ὅτι δὴθεν προκαλεῖ συνελύσεις σκοπούσας κοινωνικὰς ἀναστατώσεις. «Ὅχι, εἰς τὴν Ἑλλάδα» εἶπε ἀδὲν εἰσχωροῦσι τοιαῦται ἀρχαὶ καὶ ἰδέαι, ἀλλὰ διὰ τῶν πράξεών σας, καὶ τῶν ἀνηθικῶν ἐξέων σας, σεῖς οἱ ἐπιτίθειοι θὰ προκαλέσητε ἀποφάσεις ἄλλας, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ὁ λαὸς ἐπὶ τέλει κατ' ἀνάγκην θὰ προσφύγη» καὶ κατέληξε ὑποβαλὼν τῇ συνελύσει σχέδιον ψήφισματος τοῦ λαοῦ δι' οὗ ἐπιζητεῖται ἡ ἀρνησικυρία τοῦ Βασιλέως, πρόσθεις ὅτι ἔνεκα τοῦ κατεπειγόντος, πρέπει νὰ σταλῇ τοῦτο τηλεγραφικῶς, πρὶν τῆς ἀναφορᾶς, ὅπερ καὶ ἐνεκρίθη.

Εἶτα ἀπεχώρησε τοῦ βήματος διὰ παρατεταμένων τοῦ πλήθους χειροκροτήσεων, διαλυθέντος ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ, ἀφοῦ πρῶτον διὰ τῶν δύο τούτων πατριωτικῶν ἀγορεύσεων κατενόησαν πάντες ὅτι τοῦ λοιποῦ ὁ λαὸς δὲν πρέπει ν' ἀφίνηται νευρόσπαστον εἰς τὰς διαθέσεις τῶν πολιτευομένων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ ἐκείνων, οἵτινες ἄλλα ὑπόσχονται αὐτῷ ψιφροθηροῦντες καὶ ἄλλα πράττουσι τὴν ἐξουσίαν κατέχοντες.

Ἦδη ἀναμένεται ἡ τοῦ ἀνωτάτου Ἀρχόντος κρίσις καὶ ἀπόφασις. Τὸ καθ' ἡμᾶς ὅμως ἀμφιβάλλομεν ἂν δύναται, ἀφοῦ ἡ βουλὴ τὸ νομοσχέδιον ἐπεψήφισε, νὰ περιβάλλῃ αὐτὸ δι' ἀρνησικυρίας, ἀφοῦ μάλιστα ὅμοιοι ἐκδηλώσεις ἀλλαγῆς τῆς Ἑλλάδος δὲν ἠκούσθησαν. Ἐν τούτοις καὶ αὐθις συγγαίρομεν τοῖς Πατρεῦσι, διδόνσιν, ὡς εἶπον, τὸ σύνθημα τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν πιεζόντων αὐτούς.

Ἡλεῖος.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΝΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Μετὰ τὴν ἐν τῷ ναῷ τελουμένην ἱεροτελεστίαν ἡ εἰκὼν φέρεται διὰ τῶν ὁδῶν καὶ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς παρελαύνουσα ἐπαναφέρεται πάλιν διὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ καὶ κατατίθεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Ἡ λιτανία αὕτη ἔχει τι τὸ ἰδιόρρυθμον καὶ παράδοξον δι' ἡμᾶς μάλιστα τοὺς εἰθισμένους εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς παρατάξεις, ὅπου τὸ πᾶν τελεῖ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ λαὸς εἶνε ἄπλοῦς θεατής. Ἐνταῦθα τρῦναντίον οὔτε σημαῖαι διενεμήθησαν ἀνὰ τοὺς οἴκους, οὐδὲ στρατοὶ παρετάθησαν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, ἐκτὸς τῶν δώδεκα πυροσβεστῶν, οἵτινες συνώδευσαν τὴν εἰκόνα χάριν τῆς τάξεως, καὶ τῆς μουσικῆς τοῦ πυροβολικοῦ, ἧτις προηγείτο. Ὁ Μισούλης οὐδὲ τὴν μουσικὴν του ἀπεβίβασεν, οὐδ' ἀπόσπασμα νευτῶν, ἀπεβίβασε μόνον. . . τὴν Ἀμερικανίδα.

Καὶ ἀπελογήθησαν μὲν τινες διὰ τὴν ἀσυγχώρητον ταύτην ἀκηδῖαν, προφασίζόμενοι τὸν πνέοντα ἀνεμον παρακωλύοντα τὴν ἀποβίβασίν. Ἀλλ' ἐγὼ τοῦλάχιστον πρὸς τι-

μὴν τοῦ ἐλληνικοῦ ναυτικοῦ δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ ποτέ, ὅτι οἱ δελφίνες τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Σπετσῶν ἐφοβήθησαν τὰ κύματα τὰ ὅποια δὲν ἐφοβήθησαν μίαν γυναῖκα. Δὲν εἶχον δοθῆ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ διαταγαὶ πρὸς τοῦτο, διότι ὅλαι αἱ διαταγαὶ περὶωρίσθησαν μόνον εἰς τὸ νὰ περιποιηθῶσι καλῶς τὰς Κυρίας, ἰδοῦ τὸ πᾶν.

Ἀληθινὰ, ἐλησμόνησα νὰ σημειώσω, ὅτι ἅπανα ἡ διακοσμησις τῆς πόλεως συνίστατο εἰς τὴν **τουρκικὴν** σημαίν, ἣν ὁ δὴμαρχος ἀνεπέτασεν ἐπὶ τῆς στέγης αὐτοῦ, ὡς πρόξενος τῆς Τουρκίας, ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας τὴν 25 Μαρτίου, καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως, ἣν ἐξέθηκεν ἀνηρητημένη ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῆς Δημαρχίας ἐν μέσῳ σωρείας ἀτέχνως προσδεδεμένων χορταρικῶν.

Καὶ ἡ ἑορτὴ παρῆλθε καὶ τὰ πλήθη ἀρμυόμενα ἤρχισαν νὰ πλημμυροῦσι τὰ ἀτμόπλοια, ἀπερχόμενα πάλιν εἰς τὰ ἰδία. Οἱ προσκυνηταὶ ἀτενίζουσι διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος καὶ σταυροκοποῦνται ἀποκομίζοντες μεθ' ἑαυτῶν πιθάνην τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς των, ἀλλ' ἐγὼ, ὁ ὅποιος δὲν εἶμαι προσκυνητής, ἀποκομίζω ὅλους διαφόρους ἐντυπώσεις ἀπλοῦ καὶ τεθαμβημένου παρατηρητοῦ, ὅστις ἀναδιψῶν τὰ βάθη τῆς μνήμης ἐρωτᾷ ἐν ἀπορίᾳ ἑαυτὸν, ἂν ὅλαι ἐκεῖναι αἱ περιπέτειαι αἱ πλήρεις θορύβου, ποικιλίας καὶ συγχύσεως πράγματι τῷ συνέβαινον ἢ ὑπῆρξαν μόνον φαντασιώδη ὄνειρα μακρᾶς χειμερινῆς νυκτός.

Ταξειδιώτης.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΠΥΡΓΟΥ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 19 Μαρτίου.

Ὁ Μάρτιος ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἔχομεν πρὸ μηνῶν Δεκέμβριον, ἔχομεν φύσιν ἰδιότροπον ὡς ἄλλην ἐρωτότροπον Κυρίαν καὶ ὀργιζομένην καλλονῶν, φέρουσαν ὡς προῖκα αὐτῆς χιόνας, σύννεφα, ἀνέμους καὶ βροχάς· ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ σημερινὴ ἔλεεινὴ καὶ ἀθλία ὄντως κατάστασις τῆς πόλεως μας· διότι ἐὰν θελήσητε νὰ διέλθητε ἐδὸν τινα, σχεδὸν ἀδιακρίτως, δεόν νὰ φέρετε ναυτικὰς μπότας ἢ λέμβους.

Πλὴν ἔδει διὰ νὰ διορθωθῇ κατὰ τι τὸ καθεστὸς ἐπὶ τὰ βελτίω νὰ ἐπέλθῃ ἡ εὐλογημένη εὐλογία· διὰ ν' ἴνοιξουν οἱ ἀρμόδιοι τὰ μάτια των ἔδει πρότερον νὰ ἐπέλθωσι θάνατοι δεκάδων ἀνθρώπων ἐκ ταύτης καὶ πλείστοι νὰ προσβληθῶσι, καὶ τότε νὰ σκεφθῶσι περὶ τῆς καθαρότητος τῆς πόλεως, ἧτις χρονολογεῖ τὴν ρυπαρότητα τῆς ἀν' ὅχι ἀπὸ χρόνων πολλῶν, τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἐπισκέψεως τοῦ βασιλέως μας. Ἔδει νὰ διαμνηστευθῇ ἡ πόλις διὰ νὰ διορισθῶσι μέλη τινα πολιτῶν, φροντίδα ἔχοντα τὴν καθαρότητα, μὴ περιμενούσης πλέον οὐδὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀρμοδιῶν, ἵνα ἀνασκαφῶσιν ἐκ τῶν θνησιμαίων καὶ ἄλλων ἀκαθαρσιῶν αἱ ὁδοί.

Ἔδει νὰ ἐπέλθῃ ἡ εὐλογία, ἵνα πεισθῶσι καὶ οἱ ἀρμόδιοι